

ΛΟΓΟΣ

ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ Κ. Γ. Α. ΡΑΛΛΗ

ΕΚΦΩΝΘΕΙΣ

ΕΝ ΤΩ ΕΛΛΗΝΙΚΩ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩ

Κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς καθιδρύσεως αὐτοῦ ἑορτὴν
τῆς 20 Μαΐου 1846.

ΠΡΟΣΚΕΚΛΗΜΕΝΟΣ νὰ φέρω τὸν λόγον ἐν μέσῳ τῆς ἐνδόξου ὀμηγύρεως ἣν συναθροίζει σήμερον ἐνταῦθα ἡ ἐπετείας πανηγυρισμὲνη ἀκαδημαϊκὴ ἑορτὴ τῆς καθιδρύσεως τοῦ Πανεπιστημίου, ἐνόμισα ὅτι οὔτε εἰς τὴν προσδοκίαν τῆς μὲ τὴν πρόσκλησιν ταύτην τιμησάσης με Ἀκαδημαϊκῆς Συγκλήτου ἡδυνάμην εὐσχωτέρον νὰ ἀπαντήσω, οὔτε εἰς τὰς πατριωτικὰς καὶ φιλομούσους ἀκοὰς τοῦ ὄλως ἑλληνικοῦ τούτου ἀκροατηρίου εὐαρεστώτερον μελέτης θέμα νὰ καθυποβάλω, παρὰ διατρέχων ἐν συντομίᾳ τὸν εἰς τὴν λατρίαν τῶν Μουσῶν ὀλοσχερῶς ἀφιερωθέντα βίον κατὰ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος ἔτους τελευτήσαντος Νεοφύτου τοῦ Δούκα.

Τὴν πεποιθήσιν ταύτην μ' ἐμπνέει, Κύριοι, ἡ γενικὴ ἀποδοχὴ τὴν ὅποίαν κατὰ τὴν περυσινὴν ταύτην ἑορτὴν ἔλαβε παρ' ἡμῖν ἡ εὐτυχὴς τοῦ ἀξιοτίμου Καθηγητοῦ τῆς Φιλοσοφίας καὶ Βουλευτοῦ τοῦ Πανεπιστημίου ἰδέα, ὅστις πρᾶξιπῶν τὰ συνήθη τῶν τοιούτων ἑορτῶν γενικὰ θέματα, προσήνεγκεν εἰς τοὺς ἐπὶ τῆς πανηγυρικῆς ταύτης τραπέζης συγκεκλημένους δαιτυμόνας, νεαρὸν ἄρτυμα, τὴν βιογραφίαν ἐνὸς τῶν ἐνδοξωτέρων διδασκάλων ἐφ' οἷς δικαίως αὐχεῖ τὸ γένος τῶν Ἑλλήνων.

Μετὰ τὴν βιογραφίαν Γρηγορίου τοῦ Κωνσταντᾶ, οὐδενὸς ἄλλου τὸν βίον νομίζω σήμερον δικαιότερον νὰ ἐκφωνηθῇ ἐνταῦθα παρὰ τὸν τοῦ Νεοφύτου Δούκα. Δέγω δὲ τοῦτο, οὐ μόνον